

07 - 12 november 2013 - B - UEV - M

De rechtbank van eerste aanleg van het gerechtelijk arrondissement BRUGGE, ZEVENDE KAMER, heeft het hiernavolgend vonnis verleend:

In de zaak: 13/606/B

Rep.nr: 2013/ 03199

Feitelijke en procedurele voorgaanden

Volgens de gegevens van het Rijksregister is C. [REDACTED] van Russische nationaliteit en geboren te Leningrad (USSR) op 14 [REDACTED] 1983. Zij deed op 6 november 2012 voor de Ambtenaar van de Burgerlijke stand van Brugge een aanvraag tot het verkrijgen van de Belgische nationaliteit overeenkomstig artikel 12 bis §1, 3° W.B.N..

Bij aangetekende brief d.d. 27 februari 2013 deelde het O.M. zijn negatief advies d.d. 27 februari 2013 mee aan verzoekster, gesteund op het niet voldoen aan de grondvoorwaarden tot het bekomen van de Belgische nationaliteit.

Verzoekster nam kennis van voormeld negatief advies op 4 maart 2013.

Bij aangetekende brief d.d. 14 maart 2013 deelde verzoekster aan de Ambtenaar van de Burgerlijke stand mee dat zij beroep wenste aan te tekenen, met verzoek om het dossier door te sturen naar deze rechtbank.

Op 18 maart 2013 deelde de Ambtenaar van de Burgerlijke stand van Brugge mee dat verzoekster de zaak aanhangig wilde maken voor deze rechtbank volgens artikel 12 bis §4 W.B.N., met toevoeging van de bewijsstukken en het negatief advies van de procureur des Konings.

De rechtbank heeft kennis genomen van het dossier van de rechtspleging en in het bijzonder:

- het dossier met de bewijsstukken en met het negatief advies van de heer procureur des Konings, toegezonden door de ambtenaar van de burgerlijke stand van Brugge op 18 maart 2013 en ingeschreven op de griffie van deze rechtbank op 8 april 2013;
- het administratief dossier van het Openbaar Ministerie, gevoegd bij het rechtsplegingsdossier;
- de argumentatie van betrokkene en haar raadsman, meester Johannes BAELDE, zoals mondeling naar voren gebracht in raadkamer ter zitting van 18 juni 2013 en d.d. 15 oktober 2013 in raadkamer evenals in besluiten neergelegd ter griffie op 17 juni 2013;

- het schriftelijk advies van de heer Manuel MANDERICK, substituut procureur des Konings, gedateerd 16 september 2013, zoals neergelegd ter griffie op 16 september 2013;
- het proces-verbaal van de zittingen d.d. 18 juni 2013 en 15 oktober 2013 in raadkamer;
- het mondeling advies van de heer Jan BAERVOETS, eerste substituut procureur des Konings, in raadkamer op 15 oktober 2013, waarop nog gerepliceerd werd door de raadsman van verzoekster.

De artikelen 2, 9 en volgende van de wet van 15 juni 1935 tot regeling van het taalgebruik in gerechtszaken werden in acht genomen.

Beoordeling

1. Het met redenen omklede negatief advies van het Openbaar Ministerie werd binnen de vier maanden na aflegging van de nationaliteitsverklaring uitgebracht en betekend aan verzoeker conform de bepalingen van artikel 12 bis §2 W.B.N. (*"Binnen een termijn van vier maanden te rekenen van de verklaring afgelegd voor de ambtenaar van de burgerlijke stand bedoeld in het eerste lid of binnen dezelfde termijn verlengd met vijftien dagen te rekenen van de verklaring afgelegd voor het hoofd van de diplomatieke zending of de Belgische beroepsconsulaire post, kan de procureur des Konings een negatief advies uitbrengen inzake de verkrijging van de Belgische nationaliteit wanneer er een beletsel is wegens gewichtige feiten, eigen aan de persoon, die hij in de motivering van zijn advies dient te omschrijven, of wanneer de grondvoorwaarden bedoeld in § 1, die hij moet vermelden, niet vervuld zijn"*).

De aanvraag van verzoeker voor gerechtelijke behandeling gebeurde binnen de wettelijk voorgeschreven termijn conform artikel 12 bis § 4 W.B.N. (*"Binnen vijftien dagen na de ontvangst van (de informatie bedoeld in § 2, achtste lid, laatste zin, of) het negatieve advies bedoeld in § 3, kan de belanghebbende bij een ter post aangetekende brief aan de ambtenaar van de burgerlijke stand vragen zijn dossier over te zenden aan de rechtbank van eerste aanleg"*).

Zowel het negatief advies van de procureur des Konings als de aanvraag voor gerechtelijke behandeling zijn derhalve tijdig.

2. De grondvoorwaarden die niet vervuld zouden zijn, waarnaar het Openbaar Ministerie refereert, worden in het advies als volgt omschreven:

"U voldoet weliswaar aan de indieningsvoorwaarde overeenkomstig artikel 7 bis §1 W.B.N., maar u kan zich niet beroepen op zeven jaar hoofdverblijfplaats in België gedekt door wettig verblijf, zoals vereist in artikel 12 bis §1, 3° W.B.N."

U trad op 13 juli 2005 te Sint-Petersburg in het huwelijk met een Belgische onderdaan en kwam vervolgens op 1 oktober 2005 aan in België, in het bezit van een reispas en een machtiging tot voorlopig verblijf, in het kader van de gezinshereniging.

In functie van uw echtgenoot diende u op 17 december 2005 een aanvraag tot vestiging in. In afwachting van een beslissing werd u dezelfde dag in het bezit gesteld van een attest van immatriculatie, geldig tot 16 mei 2006. Vervolgens werd u op 23 mei 2006 ingeschreven in het bevolkingsregister en in het bezit gesteld van een identiteitskaart voor vreemdeling, geldig tot 22 mei 2011. Sedert 21 mei 2011 bent u in het bezit van een F+ kaart, geldig tot 28 april 2016.

Volgens de gegevens van het Rijksregister woont u nog steeds samen.

U bent sedert 17 december 2005 in ononderbroken wettelijk verblijf.

U voldoet derhalve niet aan de grondvoorwaarden tot het bekomen van de Belgische nationaliteit overeenkomstig artikel 12 bis §1, 3° W.B.N."

Verzoekster argumenteert in essentie dat het verblijfsrecht van verzoekster op grond van gezinshereniging een declaratief karakter heeft, dat het visum gezinshereniging door verzoekster werd aangevraagd in september 2005, en dat zij vanaf de aanvraag in september 2005 verblijfsgerechtigd is, zodat zij zich op datum van de nationaliteitsverklaring (6 november 2012) wel degelijk reeds kon beroepen op zeven jaar (ononderbroken) wettelijk verblijf, terwijl niet ter discussie staat dat verzoekster beschikt over een verblijfskaart van onbepaalde duur op de datum van de nationaliteitsverklaring (6 november 2012).

Volgens het O.M. is er slechts een (ononderbroken) wettelijk verblijf sinds 17 december 2005.

De rechtbank komt tot de volgende bevindingen.

Art. 12bis, § 1, 3°, Wetboek van de Belgische nationaliteit, zoals uitgelegd bij art. 299 Wet 27 december 2004, luidens hetwelk de vreemdeling de Belgische nationaliteit kan verkrijgen door een verklaring af te leggen overeenkomstig paragraaf 2 van dat artikel, indien hij de leeftijd van achttien jaar heeft bereikt en indien hij sedert ten minste zeven jaar zijn hoofdverblijf in België heeft gevestigd en die, op het tijdstip van de verklaring gemachtigd is of toegelaten werd tot een verblijf van onbepaalde duur in het Rijk of toegelaten werd om er zich te vestigen, is van toepassing op de vreemdelingen die zich kunnen beroepen op zeven jaar hoofdverblijfplaats gedekt door een wettelijk verblijf (vergelijk Cass. (1e k.) AR C.08.0115.N, 20 februari 2009 (N.B. / Procureur-generaal bij het Hof van Beroep te Gent), Arr.Cass. 2009, afl. 2, 630, concl. DUBRULLE, G.; <http://www.cass.be> (5 augustus 2009), concl. DUBRULLE, G.).

Niet ter discussie staat dat verzoekster op basis van een visum gezinshereniging naar België gekomen is. Volgens de (gevestigde) rechtspraak van het Hof van Justitie heeft het recht van de onderdanen van een lidstaat om het grondgebied van een andere

lidstaat binnen te komen en er te verblijven met de in het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie (VWEU) genoemde oogmerken, wanneer het rechtstreeks wordt toegekend door het Verdrag of, al naargelang het geval, door de ter uitvoering daarvan vastgestelde bepalingen, een declaratief karakter. In de gevallen waarin het verblijfsrecht van de burger van de Unie een declaratief karakter heeft, wordt deze laatste geacht dit verblijfsrecht te genieten vanaf het ogenblik van de aanvraag tot erkenning van dit recht, op voorwaarde dat dit verblijfsrecht door de bevoegde overheid wordt toegekend na onderzoek van de voorwaarden waaraan de burger van de Unie dient te voldoen (vergelijk Arrest Grondwettelijk Hof nr. 121/2013 van 26 september 2013).

Verzoekster bewijst niet op welke precieze datum zij het visum gezinshereniging op basis waarvan zij België is binnengekomen aangevraagd heeft. Evenwel blijkt uit stuk 6 van verzoekster (hetzij stuk 27 van het administratief dossier van het O.M.) dat verzoekster op 1 oktober 2005 in België aangekomen is in het bezit van een reispas en een machtiging tot voorlopig verblijf geldig tot 29 december 2005. Als stuk 2 van verzoekster ligt een Schengen visum met een geldigheidsperiode voor de periode 30 september 2005 tot 29 december 2005 voor. Verzoekster beschikt verder over een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Europese Unie F+, afgeleverd door de Stad Brugge op 28 april 2011 en geldig tot 28 april 2016.

Gelet op de voorliggende stukken en gelet op wat voorafgaat, komt het voldoende bewezen voor dat verzoekster vanaf 1 oktober 2005 (en niet pas vanaf 17 december 2005) in ononderbroken wettig verblijf is, zodat zij zich op datum van de nationaliteitsverklaring (6 november 2012) wel degelijk reeds kon beroepen op zeven jaar (ononderbroken) wettelijk verblijf, terwijl niet ter discussie staat dat verzoekster beschikt over een verblijfskaart van onbepaalde duur op de datum van de nationaliteitsverklaring (6 november 2012). Verder staat vast dat er geen sprake is van enig (gewichtig) feit dat de nationaliteitsverwerving in de weg zou staan.

Noch het negatief advies d.d. 27 februari 2013 van het O.M. noch het negatief advies d.d. 16 september 2013 van het O.M. kunnen aldus bijgetreden worden.

Aangezien de huidige procedure een procedure op eenzijdig verzoekschrift is, dient de verzoekende partij de kosten van het geding te dragen, zodat deze kosten niet nader te begroten zijn.

OP DEZE GRONDEN:

De Rechtbank,

Wijzende in eerste aanleg.

Verklaart de vordering ontvankelijk.

Verklaart het **negatief advies** d.d. 27 februari 2013 vanwege de Procureur des Konings ten aanzien van de nationaliteitsverklaring, door ~~CAROLINE Stijne~~ afgelegd voor de Ambtenaar van de Burgerlijke Stand te Brugge op 6 november 2012, **ongegegrond**.

Beveelt de mededeling van dit vonnis aan de heer Procureur des Konings te Brugge, die zal zorgen voor de kennisgeving aan verzoekster.

Legt de kosten van het geding ten laste van verzoekster, zodat ze niet moeten begroot worden.

Verwerpt het meer of anders gevorderde.

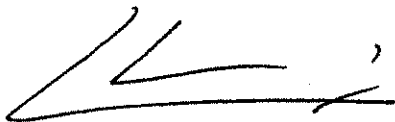
Aldus verleend in openbare terechtzitting in het gerechtsgebouw te Brugge op twaalf november tweeduizend dertien.

Aanwezig:

Veerle De Roeck, alleenrechtsprekend rechter;

Jan Baervoets, eerste substituut procureur des Konings;

Luc Geldof, griffier.



L. Geldof



V. De Roeck

